

BULETIN INFORMATIV

Nr.
293

28
Noiembrie
2025

**LA MULȚI ANI,
ROMÂNIA!**

SUPERLIGA
ECHIPA ETAPEI A 17-A

SUPERLIGA
CIFRELE ETAPEI A 17-A

ION VOINESCU,
CEL MAI MARE PORTAR (I)

EDITORIAL

La mulți ani, România!

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Pentru început, dacă îmi permiteți, doar un scurt moment de istorie recentă în acest colț de pagină. Mă gândesc că nu ar fi deloc un demers inutil, ci dimpotrivă. Așadar...

Ziua de 1 Decembrie a fost desemnată, de către primul Parlament al României libere, în 1990, prin Legea numărul 10 din 31 iulie, drept Zi Națională. Sunt, iată, de acum, 35 de ani de când avem oficial această sărbătoare, în debutul iernii, de când ne dăm cu toții mâna și manifestăm la 1 Decembrie, o zi cu adevărat istorică.

Să nu uităm, așadar, niciodată, Ziua Marii Uniri, 1 Decembrie 1918, când, la

Alba Iulia, Marea Adunare Națională a hotărât Unirea Banatului, Transilvaniei, Crișanei și Maramureșului cu Regatul României!

Cu siguranță, ar trebui să ne raportăm mai des la această dată-reper privind identitatea și, mai cu seamă, unitatea noastră, a celor care alcătuim România de astăzi.

Sportivii, în general, și fotbaliștii, în mod special, ținând în primul rând seama de uriașa lor popularitate, au fost aproape întotdeauna altfel de oameni, uneori chiar eroi ai faptelor lor, au provocat scene și secvențe de timp, locuri și momente, care au adus deseori România în prim plan. Au generat performanțe și au impus mari valori. Au adus glorie țării, au provocat emoții copleșitoare, ceea ce a fost și este încă esențial în devenirea noastră ca țară. Și ca spirit. Și poate chiar mai mult decât atât!

Pentru că au fost, în întregul secol 20, nu doar în această perioadă relativ recentă, pe care am amintit-o, poate cel mai bun ambasador al României în lume, precum și un factor catalizator pentru viitorul națiunii române.

Da, chiar și fotbalul nostru cel de toate zilele! Să ne aducem aminte nu doar de Turnee finale de campionat european sau de Cupe Mondiale, de triumful Stelei din anul 1986, de la Sevilla, încheiat cu câștigarea Cupei Campionilor Europeni, nu doar de Hagi, de Ilie Dumitrescu, de Balaci ori de Dobrin, de Duckadam sau de Lăcătuș.

Ci și de "zidul galben" de la Euro 2024, de "Generația de suflet", dar și de lupta actuală a tricolorilor lui Mircea Lucescu de a duce România, după 28 de ani, din nou, la un Mondial!

Peste câteva zile va fi 1 Decembrie. La mulți ani, România!

FEATURE

SUPERLIGA

Echipa etapei a 17-a

realizat de *Liviu Manolache și Octavian Țopa*

Liga Profesionistă de Fotbal prezintă la finalul fiecărei runde cel mai bun unsprezece. Iată cum arată echipa ideală a etapei a 17-a:

PORTAR

Edvinas Gertmonas

Portarul lituanian a dat liniște echipei prin intervențiile lui.

UNIVERSITATEA CLUJ

FUNDAȘI

Lóránd Pászka

A oferit o pasă de gol, a treia din contul său în acest sezon.

FK CSIKSZEREDA

Sheriff Sinyan

A fost la înălțime în duelurile cu adversarii. Cu el integralist, CFR a bifat al doilea meci consecutiv fără gol încasat.

CFR 1907 CLUJ

Iulian Cristea

Sigur în fiecare intervenție din defensivă. Bonus, a marcat golul care a adus liniștea în tabăra studenților clujeni.

UNIVERSITATEA CLUJ

Robert Sălceanu

A marcat cu un șut spectaculos. A fost prima lui reușită în SuperLigă.

PETROLUL PLOIEȘTI

MIJLOCAȘI

Anderson Ceará

A marcat un gol de generic! A fost a treia sa reușită din campionatul curent, toate din afara careului mare.

FK CSIKSZEREDA

Tudor Băluță

A făcut un meci solid la centrul terenului, fiind implicat în ambele faze de joc.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Pedro Nuno

Un jucător care consumă multă energie pe durata meciului. A înscris al doilea gol al său în campionatul României.

OȚELUL GALAȚI

ATACANȚI

Andrei Cordea

A marcat a doua rundă la rând și a ajuns la cinci reușite în ediția curentă.

CFR 1907 CLUJ

Monday Etim

A contribuit decisiv la golul marcat de Baiaram, apoi a marcat pentru întâia oară în SuperLigă.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Sebastian Mailat

A marcat pentru a șaptea oară în ediția 2025-2026, reușita sa fiind a 40-a în 193 de meciuri disputate în SuperLigă.

FC BOTOȘANI

ANTRENORUL ETAPEI

Daniel Pancu

Ardelenii au practicat un joc încântător și au învins categoric liderul.

CFR 1907 CLUJ

FEATURE

SUPERLIGA

Cifrele etapei a 17-a

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Liga Profesionistă de Fotbal vă prezintă cele mai interesante cifre statistice înregistrate la finalul etapei a 17-a a sezonului 2025-2026 în **SuperLiga României**.

Primul gol în campionat: Vlad Pop (Unirea Slobozia), Monday Etim (Universitatea Craiova), Robert Sălceanu (Petrul Ploiești)
Golul nr. 20 în SuperLigă: Andrei Cordea (CFR 1907 Cluj)
Golul nr. 40 în SuperLigă: Sebastian Mailat (FC Botoșani)
Golul 1.200 marcat de Oțelul Galați în Superligă: Pedro Nuno.
Jucători debutanți în SuperLigă: Pal Toth (FK Csikszereda Miercurea Ciuc), Mario Tache (FC Metaloglobus București)
Meciul nr. 50 în SuperLigă: Juraj Badelj (Universitatea Craiova), Andrei Gorcea (UTA Arad), Tidiane Keita (CFR 1907 Cluj)
Meciul nr. 300 în SuperLigă: Aurelian Chițu (FC Hermannstadt)
Meciul nr. 350 în SuperLigă: Alexandru Chipciu (Universitatea Cluj)
Debut antrenor: Filipe Coelho , al nouălea tehnician portughez din istoria campionatului.
Integraliști după 17 etape: Kennedy Boateng (Dinamo), Cristian Ganea , Alexandru Buzbuchi (Farul Constanța)
TOP MARCATORI
Florin Tănase (FCSB), Alexandru Dobre (FC Rapid) – 9 goluri
Sebastian Mailat (FC Botoșani), Jovo Lukić (Universitatea Cluj) - 7 goluri
Steven Nsimba (Universitatea Craiova), Valentin Costache (UTA Arad), Alexandru Ișfan (Farul Constanța) – 6 goluri
Elvir Koljic (FC Rapid), Paulinho (Oțelul Galați), Mamoudou Karamoko (Dinamo), Andrei Cordea (CFR 1907 Cluj), Dragoș Huiban (FC Metaloglobus București), Ștefan Baïaram (Universitatea Craiova), Ricardo Matos (FC Argeș) – 5 goluri
TOP PASATORI
Alin Roman (UTA Arad) – 7 pase decisive
Silviu Balaure (FC Hermannstadt), Hervin Ongenda (FC Botoșani), Louis Munteanu (CFR 1907 Cluj) – 5 pase decisive
Anzor Mekvabishvili (Universitatea Craiova), Tobias Christensen (FC Rapid), Cătălin Cîrjan (Dinamo), Risto Radunovic (FCSB), Issouf Macalou (Universitatea Cluj) – 4 pase decisive
NOTĂ. Datele se referă doar la jocurile disputate în SuperLigă, nu în toate competițiile.

SUPERLIGA

CRONICĂ

Ion Voinescu, cel mai mare portar (I)

Material realizat de **Marius Mitran**

Nu în Mexic am participat prima oară la un turneu final după Război, ci în Finlanda. E foarte adevărat că nu era Cupa Mondială, de la care nu lipsiserăm la niciuna din primele trei ediții, începând cu Uruguay 1930, știți, povestea de pe Conte Verde, ci de Jocurile Olimpice Helsinki 1952. Era a doua ediție postbelică, după Londra 1948, unde România, abia naționalizată de comuniști, n-a putut fi prezentă pentru că era o ruină, prăbușită economic și social.

Dar în Finlanda, peste patru ani, Gheorghiu-Dej a zis „da”. Așa s-a făcut că am ajuns acolo și cu naționala de fotbal. E drept, eram o remorcă la mașina sovietică, dar chiar și așa, Olimpiada n-a fost rea pentru noi. Iosif Sârbu a câștigat medalia de aur la tir, Vasile Tiță – argintul la box, categoria mijlocie, iar bronzul a fost cucerit, simetric, tot de un tirist, Gică Lichiardopol, la pistol viteză și Gheorghe Fiat la box, la semiușoară. Toate acestea le-am găsit așa cum, atât de ușor, o poate face oricine dintre dumneavoastră, căutând câteva secunde pe net. Ce nu e pe net și mă ține prizonier într-o poveste un pic melancolică și cu siguranță sentimentală e chiar felul cum am

aflat-o, într-o dimineată din toamna lui 1994, undeva spre capătul din dreapta, cum ieșea din lift, la etajul 3 al clădirii din strada Vasile Conta care adăpostea sediul „Gazetei Sporturilor”. Acolo, spre dreapta, erau birourile – mici cămări cu tocărie roasă și ferestre înguste – de la fotbal. Aveam, ca orice redacție care se respecta, birouri pentru șefi, pentru „administrativ”, pentru fotbal, pentru „sporturi” sau extra-fotbal, cum li se zicea, și pentru „internațional”.

Directorul Gazetei, care mă și angajase de ceva vreme, era Ioan Chirilă, redactor-șef – Laurențiu Dumitrescu, adjuncți erau Constantin Firănescu – „nea Bebe” și Costică Macovei, iar șef la „Internațional” era Emanuel Fântâneanu, care conducea și APS-ul. La „Fotbal”, șef era Radu Urziceanu, din generația lui nea Vanea, dispărut între timp din lumea asta, ca și nea Bebe Firănescu, nea Vanea Chirilă ori Pavel Peană, Șerban Ionescu, nea Mache, Eftimie Ionescu, și câți alții, în amintirea cărora mă plec. În fine, e luni dimineată, e septembrie, cred, 1994. La 8 fix, nea Radu se așează în ușă și o închide. Dacă ai întârziat la ședința departamentului, trebuie să forțezi clanța, apoi împingi ușor, vezi mânăca largă a lui nea Radu sprijinită în tocul ușii, spui pierdut și respectuos „am întârziat, vă rog să...”, dar bătrânul șef de trib, caustic, ți-o retează imediat: „Asta se vede, tinere! E 8 și 10! 8 și 10, nț, nț, nț... Acum trebuie s-o iau de la capăt...” „Lasă, Radule, zice Gică Nertea, zi-i înainte, că-i explicăm noi p-ormă, în birou... Dă-i 'nainte!” Mă lipesc de un perete și în câteva clipe bag de seamă că n-am pierdut nimic important: cine merge la etapă și unde, cine și cât are de scris astăzi, la ce pagină...

Leșim. Merg în biroul din capăt, unde sunt cu Cristi Costache, cu Gică Nertea, iar alături, despărțiți de cadrul unei uși, Stelian Trandafirescu, Ioan Chilom și George Rotaru, un erudit, soțul Marilenei Rotaru, ziarista din TVR atât de apropiată Casei Regale. Când, ca niciodată imediat după ședință, ușa se deschide și intră nea Radu. Auzise de-o discuție între mine și Cristi Costache apropo de o invitație la

Radio Total pe care trebuia s-o onorăm măcar unul dintre noi. „Am comentat, măi băieți, mult la radio. Și la televiziune, dar mai mult la radio”, zice nea Radu și-l văd trăgându-și un scaun aproape. Se așează lent, atent. Nu mai e ironic, ca adineauri, e la fel de atent la frază și la detalii, dar surâde. Ceea ce e foarte rar. E un pic emoționat, e viața lui! „După Război am început, eram student la Drept, abia venisem la București.” Radu Urziceanu era „de pământ”, cum zicea Gică Nertea, din Târgoviște, fiu de avocat sau judecător, parcă, nu mai știu. Înalt, drept ca un șef de trib apaș, cult, amator de presă străină și cărți rare... Rudă și cu geniala Aura Urziceanu, cântăreața de jazz... În fine, nu contează. Și asta pentru că povestea curge uluitor: „Și ginerele lui Liviu Rebreanu, Radu Vasilescu, fusese, înainte de Război, crainic la Radio... Așa și eu! Ei, mă, băieți, am comentat și am

văzut multe, dar meci ca ăla din '52, de la Olimpiadă, n-am mai văzut. Și scriu și eu de o jumătate de secol aproape, de pe stadioane...”

Nea Radu era dinamovist și avea, atunci, peste 70 de ani. Eu aveam 27 și un băiat de o lună acasă, la Craiova. Ascult. E dimineață, e frumos afară, e chiar cald. Nea Radu e, totuși, în pulover. „Atunci am văzut cea mai bună echipă a lumii, Ungaria lui Ferenc Puskas, a lui Lorant, Kocsis, Czibor, Hidegkuti... Peste doi ani avea să joace finala Campionatului Mondial din Elveția, cu RFG. În minutul 10 aveau 2-0, după ce în grupe îi bătuseră pe nemți cu 8-3! În sferturi, 9-0 cu Coreea... Tot în anii ăia au bătut Anglia, pe Wembley, cu 6-3, prima înfrângere a englezilor acasă, din istorie. Și ce înfrângere... Dar să mă întorc la meciul meu, s-a jucat la Turku. Turku nu e în Turcia, cum ai fi tentat să crezi, Georgică!”

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

